

عنوان مقاله:

نقش عدالت در تحقق همگرایی جهان اسلام

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 10، شماره 37 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد علی میرعلی - استاد، گروه علوم سیاسی، جامعه المصطفی العالمیه؛ عضو انجمن مطالعات سیاسی حوزه، قم، ایران

محمدشریف عظیمی - دکتری قرآن و علوم سیاسی، جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران

خلاصه مقاله:

«عدالت» و «همگرایی» دو مقوله ارزشمند سیاسی- اجتماعی اند که ملازمه میان آن ها به صورت علی- معلولی، مفروض است. «همگرایی» به مثابه ضرورتی که حامل ارزندگی های اجتماعی بوده و عامل اصلی جامعه پیشرو در مسیر رشد و پیشرفت به شمار می آید، حاصل «عدالت» است. ایده اصلی این نوشتار آن است که «عدالت» غایت گرا در ایجاد «همگرایی» جهان اسلام نقش موثری ایفا می نماید و بالعکس، عدالت طبیعت گرا نه تنها ظرفیت لازم جهت ایجاد و گسترش همگرایی ندارد بلکه بالعکس در برخی موارد عامل واگرایی جوامع بویژه اسلامی به شمار می آید. نتایج تحقیق نشان می دهد: عدالت حقیقی که معطوف به مبدا و معاد بوده و مورد تایید قرآن است نه با اجبار به همگرایی ونادیده انگاری تفاوت ها که با تکیه بر مشترکات و به روش کثرت گرایی عدالت طلبانه می تواند (جمله ناقص) و بلکه باید در نقش مبنا و علت همگرایی قرار گیرد تا تمدن دینی بر قرار و از هدر رفت نیروها، استعدادها، منابع و امکانات جلوگیری شود.

کلمات کلیدی:

همگرایی، عدالت، جهان اسلام، عدالت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582214>

